

Η αξία του ΚΛΑΣΙΚΟΥ

Σε ένα ρομαντικό palazzo έξω από τη Φλωρεντία, διάσημες τοιχογραφίες του 18ου αιώνα συνδυάζονται με design έπιπλα του Saarinen δημιουργώντας ένα αυθεντικό στυλ. Από τη Δανάη Μακρή, Φωτογραφίες: Vega MG

Το καθιστικό με τις αυθεντικές τοιχογραφίες σε κυρίαρχο ρόλο θυμίζει μουσείο. Τα έπιπλα λειτουργούν συμπληρωματικά.

Τα κομμάτια των '60s έχουν τοποθετηθεί έτσι ώστε να αλλάζουν θέση ανά πάσα στιγμή.

New classics

Οι αγροικίες, η ειδυλλιακή φύση και η αναγεννησιακή τέχνη είναι χαρακτηριστικές εικόνες στις οποίες ανατρέχουμε όταν σκεφτόμαστε την Ιταλία. Ωστόσο, για την αρχιτέκτονα Sabrina Bignami, ειδική στην αποκατάσταση ιστορικών κτιρίων, η ατμοσφαιρική Ιταλία σύντομα θα ζει μόνο στη σκέψη μας εξαιτίας των τυποποιημένων σύγχρονων κατοικιών και της έλλειψης οικοδομικών κανονισμών. Λάτρισ της φλωρεντινής παράδοσης, αναστήλωσε την Casa Orlandi στο Πράτο – μια μικρή πόλη έξω από τη Φλωρεντία– αναζητώντας ένα νέο, αυθεντικό στυλ που θα εναρμονίζει την κλασική τοπική αρχιτεκτονική με την απλή, μοντέρνα διακόσμηση. Το palazzo του 18ου αιώνα ανήκε σε μια οικογένεια που

διατηρούσε βιοτεχνία υφασμάτων και με την περίτεχνη διακόσμηση του ήθελε να τονώσει το γόητρο της πλούσιας αστικής τάξης απέναντι στην παραδοσιακή αριστοκρατία που βρισκόταν εκείνη την εποχή σε παρακμή. Χαρακτηριστικό της διακόσμησής του οι τοιχογραφίες, τα περίφημα φρέσκο που είχε αναλάβει ένας από τους σημαντικότερους καλλιτέχνες της εποχής, ο Luigi Catani, ο οποίος δούλεψε για το μεγάλο δούκα της Τοσκάνης στο Palazzo Pitti της Φλωρεντίας και σε διάφορες βίλες της οικογένειας Medici. Με την πάροδο του χρόνου οι τοιχογραφίες καλύφθηκαν από ένα παχύ στρώμα λευκής μπογιάς. Σύμφωνα με τη Sabrina Bignami, αυτός ήταν μόνο ένας από τους παράγοντες →

Η στυλιστική αρμονία προκύπτει από ένα συνονθύλευμα τάσεων. Τα vintage αντικείμενα ταριάζουν με τα ξύλινα έπιπλα από ντόπιους τεχνίτες, τα δάπεδα και τις τοιχογραφίες του 18ου αιώνα.

Τα δωμάτια βλέπουν στην ταράτσα που υποκαθιστά την αυλή. Ανοιχτή γκαρνταρόμπα στην κρεβατοκάμαρα (δεξιά).

που κατέστησαν την αναστήλωση δύσκολη και χρονοβόρα: «230 τετραγωνικά μέτρα είχαν μείνει ακατοίκητα για περισσότερα από είκοσι χρόνια. Πρώτο μέλημά μας ήταν να σεβαστούμε ό,τι μας παρέδωσε ο χρόνος. Έπρεπε να διασωθούν και να συντηρηθούν οι τοιχογραφίες, τα δάπεδα και τα κουφώματα που παρά τη φθορά του χρόνου συνέχιζαν να ξεχωρίζουν.» Το επόμενο βήμα ήταν να προστεθούν σύγχρονες ανέσεις. «Στην Ιταλία υπάρχει ισχυρή αντίσταση στην καινοτομία, ειδικά όταν συνδέεται με ιστορικά αρχιτεκτονήματα», εξηγεί η Sabrina. «Από την αρχή όμως θέλαμε να πετύχουμε ένα ύφος πέρα από στερεότυπα, που θα μας επέτρεπε να συνδυάσουμε αντικείμενα ευρωπαϊκών αντικερί με κομμάτια διεθνώς αναγνωρισμένων σχεδιαστών, χωρίς όμως να αλλοιωθεί η ταυτότητα του αναστηλωμένου κτιρίου.» Έτσι, όλα τα έπιπλα και

τα αντικείμενα μπορούν να μετακινηθούν και να τοποθετηθούν ξανά, ενώ τα νέα υλικά όπως το corian, η μαύρη πλάκα και το μέταλλο χρησιμοποιήθηκαν διακριτικά. Από άποψη τυπολογίας διατηρήθηκε η αρχική χωροταξία σε σχήμα U και τα ανοιχτά ψηλοτάβανα δωμάτια που επικοινωνούν μεταξύ τους χωρίς διαδρόμους και βλέπουν στην ταράτσα που υποκαθιστά την αυλή. Η διαφορετική διακόσμηση σε κάθε δωμάτιο αποτελεί για την αρχιτέκτονα το συνδεδεμένο στοιχείο των χώρων. Σήμερα η Casa Orlandi είναι η κατοικία της Sabrina Bignami και ταυτόχρονα στεγάζει ένα μικρό ξενονα τριών δωματίων για ευαίσθητοποιημένους ταξιδιώτες (palazzo.orlandi@gmail.com). Για τον οποίο ένα εξαιρετικά σύγχρονο σπίτι μαρτυρά με τον οποίο ένα εξαιρετικά σύγχρονο σπίτι μαρτυρά την ιστορία και τα πάθη που του έδωσαν ζωή ανά τους αιώνες.